

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965352112/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fra Dødens Skræk og Helled-Brand.

Min Goel lagde sig
Imellem Gud og mig,
Sig undergav
Min Synde-Straf,
Til Marter, Djæd og Grav.
Det var den Kierlighed til mig,
Som er saa ubegribelig;
Saa god
Imod
En ond fra Top til Rod:
Der ingen Ting var til Behag,
Undtagen den forbudne Smag,
Med Mund og Haand,
Ja Siel og Aand
I Fiendens Lænke-Baand.

2.

45

Nu er jeg Gud i Vold,
Trods Slangen tusindfold!
Lad ham kun staae,
Og see mig gaae
Med Friheds Purpur-Klaedning paa.
Hvad gjør det got i Bryst
At følge JEsu Røst,
Paa Sandheds Stie,
Alt Ont forbi,
Til Himlens Sorgen-frie!

1,5: Hebr. 2,15. — 1,6: Goel] forleser, befreier. — 1,6-7: *lagde sig imellem Gud og mig*] som midler (mellemmund) for at skaffe forsoning, 1. Tim. 2,5. — 1,8-10: Es. 53,5. — 1,16: *der* [bven. — 1,17: den *forbudne Smag*] om synden, vel ud fra fortellingen om syndefaldet, hvor Eva finder, at træet med den forbudte frugt er »godt at spise af«, 1. Mos. 3,6. — 2,1: *Gud i Vold*] i Guds magt under hans beskyttelse. — 2,1-2 kan betyde: »Jeg er tusindfold (n; fuldstændig) under Guds beskyttelse til trods for slangen (o; djevelen),« eller 1,2 kan være et udtræk for sig selv: »Lige meget med slangen (det kan jeg sige) tusinde gange. Udråbsteget efter *tusindfold* kan tale for den sidste opfatelse. — 2,3: *Purpur-Klaedning*] kongelig dragt, jfr. Joh. Ab. 1,6; 5,10: Kristus har gjort os til konger og præster for Gud; måske indeholder *Purpur* tillige tanken om Kristi blod. — 2,6: *højd* hvor. — 2,10: *Himlens Sorgen-frie*] Jfr. nr. 316,6,6: *Himleas Slot*: Sorgenfri var i daidem et almindeligt navn på et lystslot; her er det vel hentet fra Sorgenfri i Kongens Lyngby, som også i det 18. århundrede bar sit symboliske navn, og som var kongeligt slot i årene 1730-60.

Lad Verden sig ey bilde ind
Endnu engang at faae mig blind.

Nej, Nej,

Den Vej

Til Pølen gaaer jeg ej.

Nej, jeg er kjoæt for dyre til,

At prøve Syndens Lykke-Spil;

Jeg blæser ad

Den Lokke-Mad,

Og seer til Himmel glæd.

3.

Mit Hierste i mig leer,

Naar jeg min Grav beseer,

Ej Blomster-Dal,

Ej Fyrste-Sal

Saa tryg en Seng mig vise skal.

46

Min Død er Færgemand

Til Livets faste Land,

Gud Zebaoth

Hans eget Slot.

Ja! der er evig got.

Er Vinden her skjøn til imod,

At spøge lit det ksaade Blod,

Al Caar

Er suur

For mennisklig Natur;

Den gjør dog let, som Raae og Hind,

Det derudi forsøgte Sind,

Ja, Korsets Hegn

Er just det Tegn

Til Friheds rette Egn.

2, 35: *Fælen*] helvede, Joh. Ab. 20, 15; 21, 8. — 2, 16: 1. Kor. 6, 20; 7, 23: »I er dyre kæbte; dyre] dyrct. — 3, 6: *Færgemand*] vel ud fra den antikke forestilling om færgemannen Charon, som i sin båd fører de døde over floden Styx. — 3, 8-9: *Gud Zebaoth*] hærskarernes (s: de himmelske hærskarers) Gud; *Gud Zebaoth* *hans* = *Gud Zebaotha*. — 3, 11: *her*] på jorden, modsat der i 1, 10; *skjænd*] end. — 3, 12: *at*] for at; *spøge*] gøre spøg, temme, dæmpe; *køade*] overpivne, vildne. — 3, 14: *suur*] ubehagelig. — 3, 17: *forsøgte*] prøvede. — 3, 18: *Korset* s: lidelsen er trods som et *Hegn* der hindrer, at man skejder ud fra vejen. — 3, 19: *det Tegn* s: adgangstegnet.